

ת"פ 67468/12/14 - מדינת ישראל נגד רפאל דבוש

בית משפט השלום בקריית גת

31 דצמבר 2019

ת"פ 67468-12-14 מדינת ישראל נ' דבוש

בפני כב' השופטת ענת חולתא

מדינת ישראל

ע"י ב"כ עו"ד

נגד

רפאל דבוש

ע"י ב"כ עו"ד

המאשימה

הנאשמים

גזר דין

רקע

1. ביום 12.7.2017 הורשע הנאשם בהתאם להודאתו בעבירה של החזקת סם לשימוש עצמי, בגין החזקת 0.281 גרם נטו של סם מסוג קוקאין, ביום 25.7.2014, במלון "אסטרל מרינה" באילת.

מהלך המשפט:

2. בשל ההתנהלות החריגה של משפטו של הנאשם במקרה זה, מן הראוי להביא להלן פירוט הדברים:

א. כתב האישום בתיק הוגש ביום 31.12.2014 לבית משפט השלום באילת.

ב. ביום 5.5.2015 הנאשם לא התייצב לדיון ונמסר, כי הנאשם עצור ככל הנראה עד תום ההליכים בתיק אחר.

ג. ביום 15.7.2015 הנאשם לא התייצב. המאשימה הודיעה כי הנאשם שוחרר משב"ס ובהיעדר כתובת עדכנית לא אותר. משכך, הוטלו ההליכים לצורך איתורו.

ד. ביום 22.7.2015 הוגשה הודעת הנאשם בדבר כתובתו העדכנית בבית הוריו בקרית מלאכי וכן שני מספרי טלפון עדכניים.

ה. ביום 29.7.2015 הורה בית המשפט על חידוש ההליכים בתיק וקיום דיון ביום 8.9.2015.

ו. הנאשם לא התייצב לדיון ביום 8.9.2015. המאשימה הודיעה, כי זימון לדיון נמסרה לאביו של הנאשם. בעניינו של הנאשם הוצא צו הבאה והמשך הדיון נדחה ליום 3.11.2015.

ז. ביום 5.11.15 ניתנה החלטה, כי בהיעדר אינדיקציה לביצוע צו ההבאה, הצו יחודש והמשך הדיון נדחה ליום 22.3.2016.

ח. הנאשם לא התייצב לדין ביום 22.3.16. ביום 27.3.16 ניתנה החלטה בדבר חידוש צו ההבאה ודחיית הדין ליום 8.5.16.

ט. הנאשם לא התייצב לדין ביום 8.5.2016. משלא בוצע צו ההבאה, הורה בית המשפט על התליית ההליכים תוך ציון כי הנאשם מתחמק מהליכי שפיטה.

י. ביום 6.3.2017 הודיעה המאשימה על איתור הנאשם וביקשה לחדש את ההליכים ולקבוע דיון ליום 4.4.17. הודע, כי מועד הדין נמסר לנאשם ולא ימו בשיחת וועידה טלפונית.

יא. הנאשם לא התייצב לדין ביום 4.4.17. ביום 18.4.17 ניתנה החלטה כי המאשימה תודיע מדוע לא יימחק כתב האישום.

יב. ביום 24.4.2017 הוגשה בקשת הנאשם, לפיה לא התייצב לדין ביום 4.4.2017 עקב מצבו הרפואי ולאחר שהתנצל ביקש לקבוע מועד נוסף לדין. המשך הדין נדחה ליום 3.5.2017.

יג. הנאשם לא התייצב לדין ביום 3.5.17. ביום 8.5.17 נקבע המשך הדין ליום 12.7.17 והוצא צו הבאה.

יד. הנאשם הובא בצו הבאה וביום 12.7.2017, כפר במיוחס לו. הנאשם טען, כי הסם שנתפס לא היה שייך לו אלא לאחרים שהיו במקום. בהמשך לכך ולאחר הפסקה, הודיעו ב"כ הצדדים על הסבר טיעון לפיו הנאשם יודה בכתב האישום, יורשע בו ויתקבל תסקיר שירות המבחן שיבחן האפשרות להארכת המאסר המותנה. המשך הדין נדחה ליום 14.11.17, ולאחר מכן, בשל אילוצי בית המשפט, נדחה ליום 28.11.17 וכן נדחה פעם נוספת בשל אילוצי בית המשפט ליום 11.4.2018.

טו. ביום 23.11.2017 הודיע שירות המבחן, כי כל הניסיונות ליצור קשר עם הנאשם באמצעות מספרי הטלפון שמסר בדיון לא צלחו. נמסר, כי הנאשם לא הגיע לפגישה אליה זומן בכתובת המגורים שמסר וכן למשרד בא כוחו. נוצר קשר עם הנאשם במספר טלפון קודם שהיה בתיקי שירות המבחן, ובשיחה עמו זומן לפגישה, אך הנאשם לא הגיע לפגישה. לאור זאת, הורה בית המשפט על הקדמת מועד הדין ליום 13.3.2018.

טז. ביום 13.3.2018 ביקש ב"כ הנאשם דחייה לצורך קבלת תסקיר. המשך הדין נדחה ליום 12.6.2018.

יז. ביום 10.6.2018 הודיע שירות המבחן, כי כל ניסיונות ההתקשרות עם הנאשם ועם אביו לא צלחו.

יח. הנאשם לא התייצב לדין ביום 12.6.2018. ב"כ הנאשם הודיע כי לא הצליח לאתרו ונתבקשה דחיית הדין והפנייתו פעם נוספת לשירות המבחן. המשך הדין נדחה ליום 17.10.2018.

יט. ביום 12.6.2018 הוגשה בקשת הנאשם, לפיה קיבל את הזימון לדין באותו היום בדואר שהגיע לבית הוריו. כן צוין, כי שוחח עם שירות המבחן בקרית גת וביקש להפנותו פעם נוספת לשירות המבחן. כן מסר כתובת ומספר טלפון עדכניים. בית המשפט הורה על זימון הנאשם לדין הנדחה וקבלת תסקיר שירות המבחן בעניינו.

כ. ביום 10.10.2018 הודיע שירות המבחן, כי כל הניסיונות לאתר את הנאשם לא צלחו.

כא. הנאשם לא התייצב לדיון ביום 17.10.2018. ב"כ הנאשם הודיע כי היה בקשר עם הנאשם וכי הנאשם היה בדרכו לבית המשפט, אך "נתקע" בדימונה ולכן ביקש דחייה נוספת של הדיון. לבקשת המאשימה, הוצא צו הבאה בעניינו של הנאשם, ממנו יוכל להשתחרר בחתימה על התחייבות, וכן הופנה פעם נוספת לשירות המבחן והמשך הדיון נדחה ליום 22.1.2019. הנאשם חתם על התחייבות ביום 18.10.2018.

כב. ביום 17.1.2019 הוגש תסקיר שירות המבחן שלא בא בהמלצה. נמסר, כי הנאשם מקיים אורח חיים הכולל שימוש בסמים, אינו מעוניין לשנות אורח חיים זה והתנגד לשילוב במסגרת טיפולית וביקש לסיים את ההליך בעניינו של הנאשם בהקדם.

כג. ביום 18.1.2019 ביקש ב"כ הנאשם לדחות את הדיון, בשל נסיבותיו האישיות. הדיון נדחה לטיעון לעונש ליום 6.2.2019.

כד. הנאשם לא התייצב לדיון ביום 6.2.2019. ב"כ הצדדים עתרו להעברת המשך הדיון בתיק לבית המשפט בקרית גת וב"כ הנאשם הודיע, כי הנאשם מבין את מצבו וכי כעת הוא מעוניין להיות בקשר עם שירות המבחן. בהמשך, הוגש לתיק אישור מחלה מטעם הנאשם.

כה. ביום 17.2.2019 החליטה כב' הנשיאה, על העברת התיק לבית המשפט בקרית גת. ביום 19.2.19 הורה כב' סגן הנשיאה על ניתוב התיק בפני לקיום דיון ביום 12.5.19 לאחר קבלת תסקיר משלים.

כו. ביום 5.5.2019 הודיע שירות המבחן, כי כל הניסיונות לאיתור הנאשם, לרבות באמצעות בא כוחו לא צלחו.

כז. הנאשם לא התייצב לדיון ביום 12.5.2019. ב"כ הנוכחית הודיעה, כי הנאשם התקשר אליה מס' פעמים, אך לא שמרה את המספר שלו ולא מסרה לו את מועד הדיון על כן עתרה לדחיית מועד הדיון לצורך חידוש הקשר עם הנאשם. המשך הדיון נדחה ליום 2.6.19 וניתנה הוראה לזימון הנאשם משתי כתובות המופיעות בתיק.

כח. הנאשם לא התייצב לדיון ביום 2.6.19. ב"כ הנאשם הודיעה כי לא הייתה בקשר עם הנאשם וכי הנאשם אינו זמין בכל מספרי הטלפון שברשותה. הזימון לדיון חזר בציון "לא ידוע במען" גם מהכתובת הנוספת. הדיון נדחה ליום 14.7.19 והוצא צו הבאה ממנו יוכל הנאשם להשתחרר בהפקדה של 1,000 ₪.

כט. ביום 14.7.2019 הוטלו ההליכים לאחר שצו ההבאה לא בוצע והנאשם לא אותר.

ל. ביום 24.11.2019 הודיעה המאשימה כי הנאשם אותר, חתם על התחייבות, ונתבקש חידוש ההליכים וקביעת דיון ליום 27.11.2019.

לא. הנאשם התייצב לדיון ביום 27.11.2019. ב"כ הנאשם הודיעה כי אינה ערוכה לטיעון לעונש וכי טרם שוחחה עם הנאשם ועל כן ביקשה דחיית מועד הדיון. הנאשם בעצמו העלה טענות שונות, חלקן הנכבד עומד בסתירה חזיתית לפירוט שלעיל כמו גם לפירוט בתסקיר שירות המבחן. אביו של הנאשם שנכח בדיון הודיע כי מוכן לערוב להתייצבות בנו להליך. בנסיבות אלה הוריתי על דחיית הדיון ליום 4.12.19 לצורך טיעון לעונש. כן הוריתי על חתימת ערבות צד ג' להבטחת התייצבות לדיונים ונקבע, כי אם לא יתייצב לדיון, יוצא כנגדו צו הבאה ללא שחרור.

לב. ביום 4.12.19 ביקשה ב"כ הנאשם דחייה של מועד הדיון. נמסר, כי הנאשם ביקש ליטול ייצוג פרטי, דבר אשר לא צלח בסופו של דבר. כן ביקשה שהות לאיסוף מסמכים רלוונטיים ולהידברות עם המאשימה בנוגע אליהם. בנסיבות אלה נדחה המשך הדיון ליום 31.12.19.

טיעוני הצדדים לעונש:

3. המאשימה עותרת להטלת עונש מאסר בפועל לתקופה קצרה, הפעלת מאסר מותנה התלוי ועומד בעניינו, במצטבר, קנס משמעותי וכן פסילת רישיון נהיגה בפועל, ועל תנאי.

נטען, כי מדובר במי שביצע עבירה עת מאסר על תנאי תלוי ועומד לחובתו.

מדובר בעבירה משנת 2014 שבגינה הנאשם נדון רק כעת בשל אי איתורו וקשיים בהתייצבות.

לנאשם ניתנו הזדמנויות רבות באמצעות שירות המבחן, אך שירות המבחן סבור כי קיים סיכון גבוה להתנהגות עוברת חוק ובתחום הסמים בפרט, והנאשם אינו מעוניין להתחייב לטיפול. לאור זאת אין עילה להארכת התנאי. כן נטען, כי הנאשם נדון שוב בשנת 2018 בעבירת סמים, דבר התומך בהמלצת שירות המבחן.

4. ב"כ הנאשם עתרה להארכת המאסר המותנה והסתפקות בעונשים צופי פני עתיד, וקנס משמעותי שיאזן את הצורך בהטלת עונש ממשי.

נטען, כי מדובר בהתנסות חד פעמית בעת שהייה בבית מלון באילת בסוג סם זה. אין לנאשם התמכרות לסם קשה. על כן יש לעשות אבחנה בין סוגי הסמים.

כן נטען, כי חרף קשיים באיתור הנאשם וחוסר שיתוף פעולה עם שירות המבחן יש לבחון את ההליך השיקומי אותו עבר הנאשם שלא באמצעות שירות המבחן: הנאשם היה בעבר דר רחוב, כעולה גם מהתסקיר ומהמסך נ/1 ובמשך כחמש שנים אלה גם לא היה בקשר עם משפחתו. כיום הנאשם מתגורר עם בת זוג, והם מגדלים ביחד ילד משותף וכן את ילדיה של בית הזוג. בנוסף, הנאשם עובד בצורה מסודרת באמצעות חברת כח אדם.

מדובר בתפקוד נורמטיבי, לראשונה בחייו, הן בתחום התעסוקתי והן בתחום המגורים.

בבחינת מצבו של הנאשם בעת ביצוע העבירה עם מצבו היום אין ספק שהנאשם עבר הליך שיקומי.

לאור זאת, הפעלת המאסר המותנה תהווה תוצאה לא מידתית, שאינה הולמת את העבירה ונסיבות ביצועה, אף ששירות

המבחן אינו ממליץ על כך.

נטען, כי הטלת מאסר בפועל בשלב זה תכרסם בהישג ובתהליך שעבר. לחלופין, ניתן לשקול אפשרות לבחינת התאמתו לעבודות שירות.

5. **אביו של הנאשם** טען בפניי שהנאשם ביצע תפנית חיובית בחייו, מגדל תינוק בן מספר חודשים ובת זוגו בהריון נוסף. הנאשם עובד ומשתדל ומנהל אורח חיים נורמטיבי. חיי המשפחה של הנאשם כיום תקינים. לכן מתבקשת התחשבות בשינוי שעשה ולתת משקל להשתדלות. בעבר היה זרוק ברחובות וגם הם ניתקו איתו את הקשר, עד ש"חזר לעצמו" וכיום ההורים תומכים בו, בביתו ובמשפחתו ושומרים עליו. היום מצבו שונה ובבית הסוהר הוא יתדרדר.

6. **הנאשם עצמו** טען שהוא מתבייש להיות במעמד זה. עבר הרבה משברים בחייו, גר ברחוב והיה חסר כל וחסר אפשרויות שיקום. היום מבין שצריך לקחת אחריות על חייו, עובד בצורה מסודרת מספר חודשים לראשונה בחייו. חיי המשפחה שלו נורמטיביים והוא מגדל את ילדיו לדוגמא. אם יעלם להם פתאום זה יפגע גם בילדים. לשאלת בית המשפט הנאשם מסר, שכיום איננו נקי מסמים ובדיקות שתן אם ימסור ימצאו עם שרידי סם, אבל מדובר במריחואנה בלבד.

קביעת מתחם העונש ההולם:

7. מתחם העונש ההולם למעשה העבירה נקבע בהתאם לעיקרון ההלימה ולפיו נדרש יחס הולם בין חומרת מעשה העבירה בנסיבותיו ומידת אשמו של הנאשם, לבין סוג ומידת העונש המוטל עליו. ביישום עיקרון ההלימה וקביעת מתחם העונש במקרה קונקרטי, בית המשפט יתחשב בשלושת אלה: הערך החברתי שנפגע ומידת הפגיעה בו; מדיניות הענישה הנוהגת; ונסיבות הקשורות בביצוע העבירה.

8. הערך החברתי המוגן בבסיס העבירה של החזקת סם לצריכה עצמית עניינו הנזקים לפרט, לסביבתו ולחברה בכללותה כתוצאה משימוש בסמים ובהתמכרות לסמים. המדובר בנזקים פרטניים, חברתיים וסביבתיים במעגלים שונים ונרחבים החל בפגיעה בבריאותו ובאיכות חייו של המשתמש, הפגיעה הישירה והעקיפה בסביבתו הקרובה של המשתמש כתוצאה מהשימוש והתלות בסם - בכל המישורים, והפגיעה החברתית הכוללת נוכח התופעות השוליות הכרוכות בשימוש בסם, בקיומו של ביקוש לסחר בסם והפצתו, כמו גם הנטל המוטל על החברה עקב הפגיעה במשתמש ובסביבתו.

9. במקרה הזה מידת הפגיעה בערך המוגן היא בינונית-גבוהה וזאת לאור סוג הסם בו מדובר, נסיבות השימוש בו בבית מלון בעיר אילת. בנוסף, במקרה זה מתחדדים ובהירים לנגד עינינו התממשות והתגשמותם בפועל של כל הסכנות שפורטו לעיל, לפגיעה בערכים המוגנים שביסוד העבירה. אכן, קריאת תסקיר שירות המבחן המפורט שבפניי מחודש ינואר, כמו גם שמיעת הטיעונים לעונש היום ממחישים, את עוצמתה של הפגיעה בערכים המוגנים במקרה זה כתוצאה משגרת השימוש בסמים מצד הנאשם.

לעניין הטענה בדבר הנסיבות החד פעמיות של השימוש בסוג סם זה באירוע שבפניי, אכן הנאשם העלה הטענה בפני שירות המבחן במסגרת התסקיר. ואולם, פרט לדברי הנאשם לשירות המבחן אין בפניי כל אינדיקציה התומכת בטענה, הדברים לא הובאו על ידי הצדדים בהסכמה כחלק מהנסיבות הקשורות בביצוע העבירה ולמעשה בתסקיר שירות המבחן

קיימת אינדיקציה הפוכה, נוכח התנגדותו של הנאשם לבצע בדיקה לאיתור שרידי סם לכל סוגי הסם, מלבד חשיש (בדיקה שגם אליה בסופו של דבר לא התייצב).

10. **בחינת מדיניות הענישה** הנוהגת מלמדת, כי במקרים דומים הוטלו על נאשמים עונשים במנעד רחב, וזאת בפרט ועל מנת להותיר בידי בית המשפט את שיקול הדעת נוכח החשיבות הרבה שיש לנסיבות האישיות ולעבר הפלילי ובתחום הסמים בפרט, כחלק משיקולי הענישה בתוך המתחם. העונשים המקובלים בגין עבירה זו נעים בין עונשים מותנים צופי פני עתיד לתקופות מאסר קצרות, של מספר חודשים, ובצירוף רכיבים נלווים.

סטייה ממתחם העונש ההולם משיקולי שיקום:

11. ב"כ הנאשם עתרה שלא להפעיל את עונש המאסר המותנה התלוי ועומד בעניינו של הנאשם, וזאת בשל שיקולי שיקום, אף שאין מדובר בשיקום מלא, מסודר או מוסדי ואין המלצה בעניינו.

12. ב"כ הנאשם הפנתה לכך שהנאשם היה דר רחוב במשך כחמש שנים בין השנים 2012-2017, היה מוכר ומטופל במסגרת הרווחה, ומאז שיקם את חייו באופן עצמאי, עובד באופן מסודר ומקיים חיי משפחה נורמטיביים.

13. לאחר בחינת הדברים שהובאו בפניי היום, וכן העולה מתסקירי שירות המבחן שבפניי אין בידי לקבל הטענה, כי קיימים במקרה זה שיקולי שיקום, ודאי לא כאלה המצדיקים הארכת התנאי בעניינו של הנאשם.

14. גם אם ניתן היה להניח לזכות הנאשם, בהקשר זה, את התקופה המשברית שבה היה בנתק ממשפחתו והתגורר ברחוב, הרי שגם לשיטת טיעון הנאשם מאז שנת 2017 ניתנו בידו הזדמנויות מרובות להתגייס להליך טיפולי ושיקומי שאינו כולל שגרה של שימוש בסמים. הנאשם דחה והשליך מידיו כל ניסיון טיפולי שכזה. האמור בתסקיר שירות המבחן, לפיו קיימת מסוכנות משמעותי מצדו של הנאשם בכלל, ובתחום הסמים בפרט, וכי הנאשם מקיים למעשה אורח חיים הכולל שימוש שגרתי בסמים, אושר על ידי הנאשם בפניי גם היום כאשר התברר שאין כל טעם בהפניית הנאשם אל הממונה על עבודות השירות מאחר שהוא נתון תחת השפעת סם גם כיום. במסגרת דברי אביו של הנאשם הוצג מצג נורמטיבי לכאורה, אך הדברים, כאמור, הובהרו היטב בדברי הנאשם עצמו שבמסגרת דבריו גם לא הביע כל רצון או שאיפה לחדול מאורח חייו ההתמכרותי.

גם הטענה שהנאשם מקיים אורח חיים זוגי הוצגה בפני שירות המבחן כבר בחודש ינואר, אך גם בה - כמו גם לטענה כי מאז נולד לו תינוק והוא מצפה לתינוק נוסף - לא היה בהם כדי להכריע את הכף מבחינתו של הנאשם לטובת ניהול אורח חיים נטול התמכרות לסמים ולנצל את ההזדמנויות שניתנו לו בבית המשפט, גם לאחר מתן התסקיר.

15. לאור זאת, עצם העובדה שהנאשם מקיים חיי משפחה, גם אם אנו לזכותו כאמת את ההצהרות שהוצהרו היום בבית המשפט, וגם אם מתייצב מזה מספר חודשים לעבודה, אין בכך כדי לקיים את דרישת החוק, כי הנאשם השתקם או קיים סיכוי של ממש שישתקם, כשבמוקד הסכנה צריכת סמים כחלק משגרת החיים על כל המשתמע מכך הן לגבי הנאשם, והן לגבי משפחתו הגרעינית. על כן, אין מתקיימים במקרה זה שיקולים אשר מצדיקים סטייה מהמתחם לחומרא או לקולא.

הארכת המאסר המותנה

16. הלכה היא, כי בבסיס האפשרות המשפטית הנתונה בידי בית המשפט להורות על הארכת מאסר מותנה שיקולים

הקשורים בנסיבות שנועדו לתת לנאשם הזדמנות לחזור לדרך הישר (ראו, למשל, רע"פ 2801-14 מראד נ' מ"י (פורסם בנבו, 29.4.14; רע"פ 7391-08 מחאג'נה נ' מ"י (פורסם בנבו 14.9.09).

17. כאמור, במקרה שבפניי ניתנו לנאשם הזדמנויות רבות "לחזור לדרך הישר" ואף ליהנות ממשאבי הציבור המוקדשים לשם כך, אך הנאשם מעדיף להמשיך ולקיים אורח חיים המשולב בשימוש בסמים גם כיום (וחרף העובדה שגם כיום, לאור הרשעה משנת 2018 בעבירת סמים, תלוי ועומד לחובתו מאסר מותנה **נוסף** בגין כך).

18. בנסיבות אלה אין כל טעם בהארכת עונש מותנה, מקום בו ברור כי גם תנאי הקיים כיום אין בו להרתיע את הנאשם מהמשך ניהול אורח חיים התמכרותי. אשר לטענה, כי הפעלת התנאי עלולה לפגוע בהתנהלות המשפחתית והתעסוקתית של הנאשם, ניתן היה לצפות כי עובדה זו ממש תהווה התמריץ החזק ביותר עבור הנאשם לטפל בעצמו ולחדול משימוש בסמים. העובדה שהנאשם בחר, וכעולה בוחר יום יום, שלא לעשות כן, היא הנותנת כי נחוצה במקרה זה העברת מסר ברור וחד משמעי המתיישב עם מטרות הענישה אותן קבע המחוקק.

19. לאור זאת, לא מצאתי כי קיימים שיקולים המוכרים בפסיקת בתי המשפט, המצדיקים הארכת המאסר המותנה במקרה זה.

קביעת העונש המתאים בגדרי מתחם

20. בגזירת העונש המתאים לנאשם, בגדרי מתחם העונש ההולם, יתחשב בית המשפט בשיקולים כלליים ובשיקולים פרטניים, שאינם קשורים בנסיבות ביצוע העבירה.

21. לקחתי בחשבון, לקולא, את הפגיעה הנטענת של שליחת הנאשם למאסר, במשפחתו ובילדיו. יובהר, כי נתון זה נלקח בחשבון אף שהוא מבוסס על טענות בלבד ואין בפניי אינדיקציות עדכניות מעבר לכך (בעת מתן התסקיר הקודם טרם נמסר כי בת הזוג בהריון);

כן לקחתי בחשבון, לקולא, את נטילת האחריות של הנאשם על מעשיו, את חזרתו הנטענת לחיק משפחתו והקמת משפחה גרעינית משלו. בכל הנוגע לחזרה למוטב בתחום הסמים, אפנה לדברי שלעיל.

חלופי הזמן מאז ביצוע העבירה עשוי להצדיק, ככלל, הקלה בעונשו של הנאשם. אך לא במקרה שבפניי: חלופי הזמן במקרה זה אינו נעוץ בהתנהלות המאשימה ולא בהתנהלות מערכת המשפט. הוא נעוץ כל כולו בהתנהלות הנאשם שלא התייצב לדיונים פעם אחר פעם, כי לא ניצל דחיות חוזרות ונשנות והפניות חוזרות ונשנות לשירות המבחן לתכלית לשמה ניתנו. לו עמדה בפניי היום המלצה, או הבעת רצון אמיתיים, ניתן היה לאזן עובדה זו עם התקווה לתוצאה טובה ולשיקום עתידי של הנאשם ולתת לכך משקל. אך חלופי הזמן הרב וסיף ומלמד על מצב לא טוב שהנאשם מצוי בו בתחום הסמים, כמו גם על קיומה של הרשעה נוספת מאז.

כן יש לקחת בחשבון את עברו הפלילי של הנאשם, בהרשעות מגוונות לרבות בעבירות דומות.

סוף דבר:

22. לאחר ששקלתי את מכלול השיקולים כמפורט לעיל אני מטילה על הנאשם את העונשים הבאים:

א. חודש אחד מאסר בפועל.

ב. מופעל בזאת עונש מאסר בפועל בן 5 חודשים שהוטל על הנאשם בת"פ (אש') 39863-08-10 מיום 28.5.12, כך ששבועיים מתוכם ירוצו בחופף לעונש שהוטל כעת.

בסה"כ ירצה הנאשם חמישה וחצי חודשי מאסר בפועל.

ג. מאסר על תנאי לתקופה של 3 חודשים.

המאסר המותנה יופעל אם תוך תקופה של שלוש שנים מיום שחרורו, יעבור הנאשם עבירה בה הורשע.

ד. הנאשם פסול מלקבל או מלהחזיק רישיון נהיגה, וזאת למשך שנה מיום שחרורו. נמסר, כי אין לנאשם רישיון נהיגה בתוקף.

ה. פסילה מלקבל או להחזיק רישיון נהיגה על תנאי למשך שישה חודשים. הפסילה תופעל אם תוך תקופה של שנתיים מיום שחרורו, יעבור הנאשם עבירה בה הורשע.

ניתן בזאת צו להשמדת מוצג - סמים - בכפוף לחלוף תקופת הערעור.

זכות ערעור כחוק.

ניתנה היום, ג' טבת תש"פ, 31 דצמבר 2019, בהעדר הצדדים.